

Müzik kitapları kaybolmasın diye...

VARTAN ESTUKYAN
estukyan@gmail.com

Türkiye'deki müzik dünyasının artık yeni bir yayınevi var. Kara Plak, Nisan ayında çıkacak ilk kitabı Beatles biyografisiyle yayın hayatına merhaba demeye hazırlanıyor. Aras Yayıncılık'la birlikte Sylvia Angelique Alajaji imzalı 'Music and the Armenian Diaspora' (Müzik ve Ermeni Diasporası) adlı kitabın çevirisini yayımlayacak olan Kara Plak'ı, kurucularından Koray Löker ve Betül Kadioğlu'yla konuştuk.

• Yayınevinin ilk kitabının bir Beatles biyografisi olacağını sosyal medyadan duyurdunuz. Yayın programınızda başka neler var?

Betül Kadioğlu: Beatles biyografisinin ardından, birkaç müzik grubuna dair kitaplar ve müzisyenlerin biyografileri gelecek. Bunların arasında Leonard Cohen'in hayatı ve Bob Dylan'ın anıları yer alıyor. Müzikle ilgili olmak şartıyla edebiyat kitapları da yayımlayacağız. Sık kitap basamayacağımızın farkındayız ama şimdiden iki kitabımız var. İkinci kitabımız, Erik Satie'nin hayatını anlatan bir roman. Ayrıca, dünyada '33 1/3' diye bilinen albümlerin hem teknik yönlerini, hem de hikâyelerini anlatan albüm kitapları basacağız. Bir de onların Türkiyeli olanlarını yapmak istiyoruz. Erkan Oğur'un bir albümü üzerine bir kitap olacak, ardından Bülent Ortaçgil olabilir. İlk albümünün etkisinden yola çıkarak Duman'ı da düşündük. Bunların dışında etnomüzikoloji ve akademik kitaplar üzerine çalışıyoruz. Bunların ilki, Aras Yayıncılık'la ortaklaşa basacağımız, Sylvia Angelique Alajaji'nin 'Müzik ve Ermeni Diasporası' adlı kitabı.

B.K.: İlk yıl için tahminimiz ayda bir kitabın üzerine çıkmayacağımız yönünde. Yılda 12-15 arası kitap basmayı hedefliyoruz. Nicelik üzerine gitmektense iyi hazırlanıp yapabildiğimiz kadarını basmayı tercih ederiz.

• Yalnızca çeviri kitaplar mı yayımlayacaksınız, yoksa telif eserleriniz olacak mı?

Koray Löker: Yıllardır ikimiz de yayıncılık yapıyoruz ve bir sürü yayıneviyle iletişim halindeyiz. Yayınevlerine çevrilmesini tavsiye ettiğimiz

fakat programlarına uymadığı için reddedilen kitaplar var, bu kitaplar yan yana geldiğinde iyi bir seri oluşturuyorlardı. Biz bunları yayımlayalım diye çıktık yola, böylece çeviri kitaplarla başlamış olduk. Paralel olarak, burada yazan ya da yazmak isteyen insanlarla konuşmaya başladık. İlk altı ay çeviri kitaplar basacağız, sonbaharda ise, ilk telif eserimiz olan, Mehmet Said Aydın'ın 'Türkü Okuma' adlı kitabı yayımlanacak. Ardından Murat Meriç'in, Erkan Oğur'un 'Bir Ömürlük Misafir' albümünü ele alacağı kitabı gelecek. Başka albüm kitapları da var aklımızda ama yazarların güvenini kazanmamız için kitapların biraz görü-

nür olması lazım. Planlarımız arasında 'Müzik ve Ermeni Diasporası' kitabıyla birlikte bir etnomüzikoloji kitabı daha var. Yazım süreci devam eden, göç ve müzik üzerine olan bu kitap, köyden kente veya başka ülkelere edilen göçün müziği nasıl şekillendirdiğini inceleyen makalelerin derlemesinden oluşuyor.

• Kitap serileri olacak mı?
K.L.: Albüm kitaplarımız bir seri olarak düşünülebilir, çünkü aynı biçimde, hem daha

Koray Löker ve Betül Kadioğlu
FOTOĞRAF • BERGE ARABIAN

"Türkiye'de sadık bir müzik okuru kitlesi olduğunu biliyoruz. Müzik dergilerinin takipçileri, başka alanlara göre çok daha sadık ve okuduğundan daha çok bahseden bir okur profiline sahip."

Pan'ın uzun süredir takipçisiyiz, onların da bizden haberleri var ancak henüz oturup konuşma fırsatımız olmadı. Pan çok daha genel bir müzik çerçevesi çiziyor; klasik müziğe dair de çalışmaları var, caza dair de. Halk müziğinde, Türk müzikisinde, klasik müzikte kaynak gösterilecek eserler bastılar. Ama rock, pop gibi bizim daha aktif olmayı planladığımız alanlarda sayılı eserleri bulunuyor. İki yayınevinin ortak paydada

çıkardığı eserler olacaktır daha çok birbirini tamamlayacaklarını düşünüyorum.

• Türkiye'de müzik kitabı okur profiline dair bir gözleminiz var mı?
K.L.: Türkiye'de sadık bir müzik okuru kitlesi olduğunu biliyoruz. Müzik dergilerinin takipçileri, başka alanlara göre çok daha sadık ve okuduğundan daha çok bahseden bir okur profiline sahip. Kitapların az veya çok okunduğu sürekli tartış-

ılmakla birlikte, Türkiye'de müzik kitabı okur profiline dair bir gözleminiz var mı?
K.L.: Türkiye'de sadık bir müzik okuru kitlesi olduğunu biliyoruz. Müzik dergilerinin takipçileri, başka alanlara göre çok daha sadık ve okuduğundan daha çok bahseden bir okur profiline sahip. Kitapların az veya çok okunduğu sürekli tartış-

ılmakla birlikte, Türkiye'de müzik kitabı okur profiline dair bir gözleminiz var mı?
K.L.: Türkiye'de sadık bir müzik okuru kitlesi olduğunu biliyoruz. Müzik dergilerinin takipçileri, başka alanlara göre çok daha sadık ve okuduğundan daha çok bahseden bir okur profiline sahip. Kitapların az veya çok okunduğu sürekli tartış-

ılmakla birlikte, Türkiye'de müzik kitabı okur profiline dair bir gözleminiz var mı?
K.L.: Türkiye'de sadık bir müzik okuru kitlesi olduğunu biliyoruz. Müzik dergilerinin takipçileri, başka alanlara göre çok daha sadık ve okuduğundan daha çok bahseden bir okur profiline sahip. Kitapların az veya çok okunduğu sürekli tartış-

şılan bir konu ama hakikaten çok fazla kitap ve yayınevi var, büyük yayınevleri ayda onlarca kitap basıyorlar. Bir yandan kitabın az okunduğunu düşünürken bir yandan bu kadar çok seçeneği sürekli okura sunmak da çok ciddi bir zorluk yaratıyor okur açısından. Biraz sakın ve az sayıda kitapla başlamak istememizin nedeni de bu; her kitabı okura ulaştırmak niyetindeyiz. Beatles kitabını ve yayınevinin kuruluşunu kutlamak için Karga Bar'da bir parti düzenleyeceğiz. Kitabın çevirmeni Doruk Yurdesin ve Murat Meriç DJ kabininde olacak, Beatles döneminden müzikler çalacaklar. Başka kitaplarla ilgili film gösterimleri de yapmak istiyoruz.

B.K.: Son zamanlarda birçok yayınevi müzik kitapları basıyor. Örneğin Amy Winehouse biyografisi çıktı, Philip Glass kitabı var. Müzik okuru olmayanlar, yayınevlerinden çıkan kitaplarda ilk olarak edebiyata veya daha meraklı olduğu konuda çıkan bir esere yöneliyor. Dolayısıyla müzik veya sinema kitabı arada kaybolabiliyor. Kara Plak Yayınevi'nin, bu kitapların kaybolmasını önleyeceğini düşünüyorum.

Silva'nın eserleri Çukurcumu'da

Silva Usta
FOTOĞRAF • BERGE ARABIAN

KARIN BAL
karinbal89@gmail.com

Fransa'da yaşayan sanatçı Silva Usta, gravür tekniğini kullanarak yaptığı tablolarıyla İstanbul'daki ilk sergisini açtı. 44 yıl önce İstanbul'dan ayrılmış Usta, 21 Nisan'a kadar Çukurcumu Galerisi'nde görülebilecek olan sergisinin detaylarını anlatıyor...

Gravürden takı tasarımına

"Gravür, matbaacılıkta ve sanatta kullanılan bir baskı tekniği. Ben de gravür çalışmaları yapıyorum. Baskısını yapmak istediğim resimleri metal plakalara elle kazıyarak çiziyorum, plakayı aside yedirerek levhayı mürekkeple sıvıyorum. Levhanın yüzeyi temizlenince

mürekkep yalnız çukur yerlerde kalıyor. Levhadaki görüntüyü özel kâğıda aktarıldıktan sonra üzerinde renk çalışmaları yapıyorum.

Ayrıca takı tasarımı yapıyorum. Nice'te daha çok bu yönümle tanınıyorum. Gümüş, pleksiglas, plastik, kâğıt, boncuk, silgi, taş gibi, birbiriyle alakası olmadığı düşünülen malzemeleri bir araya getirerek tasarımlar yapıyorum. 2015'te İstanbul'a geldiğimde Kapalıçarşı'da Hraç Aslıyan'dan

üç hafta kuyumculuk eğitimi aldım.

Nice'te üç kısımdan oluşan bir atölyem var. Gravür, takı tasarımı ve heykel-resim çalışmalarım için ayrı ayrı bölümler bulunuyor. Sabah atölyeme gittiğimde içimden ne yapmak geliyorsa o işe yoğunlaşıyorum. Birçok alanda üretiyorum."

Erotik ve mimari temalı çalışmalar

"Sergi için getirdiğim eserler erotik temalı gravür çalış-

maları. Lino gravür tekniğini kullandığım çalışmalarım da var. Bu teknikle, plastik plakalar kazanarak resimler oluşturuluyor. Daha önce Nice'te yaptığım bir sergide mimari yapıları bu tarz bir çalışmayla hazırlamış, ünlü mimarların elinden çıkmış tarihî yapıları çizerek gravür tekniğiyle uygulamıştım. Buradakiler ise, İstanbul'un eski tahta evlerinin, yalılarının yer aldığı resimleri gravür tekniğiyle yeniden yorumladığım işler."

ÜVERCİNKÂ

Karin Karakaşlı

Münferit örtü

Nasıl da hayat kurtarıcıdır şu 'münferit' sözü... 'Tek, ayrı, kendi başına olan' anlamına gelen bu sözü herhangi bir vakanın ardına ekledin mi, her türlü vahşeti bir meczubun şuursuz eylemi olarak açıklayıp yoluna devam edebilirsin.

Bir dönem sistematik işkenceler, faili meçhuller ve kaybetmelerle ilgili kullanılan sözcük şimdilerde Karaman'da Ensar Vakfı ve Karaman Anadolu İmam Hatip Lisesi Mezunları Derneği (KAİMDER) ile bağlantılı yurtlarda kalan öğrencilere yönelik taciz ve tecavüz vakaları için kullanılır oldu.

BirGün muhabiri Serbay Mansuroğlu'nun haberiyle ortaya çıkan vakada, M. B. adlı öğretmenin ilgili yurtlarda kalan 8 - 10 yaşlarındaki 45 erkek öğrenciye cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıkmış, M. B.'nin on çocuğa tecavüz ettiği de polis raporuyla belgelenmişti.

Ancak asıl irkiltici olan, verilen tepkiler üzerinden bir kez daha aşikâr hale gelen hakikat korkusu. Yerel internet gazetesi karamaninsesi.com gözaltı aşamasında haberi sitesine taşırken, bir saat sonra Karaman Adliyesi'nden arayan kişinin haberin yayılmadan derhal kaldırılmasını istemiş. Dolayısıyla kamuoyu olayı ancak 13 Mart tarihinde BirGün'de yayımlanan '45 öğrenciyi tecavüz' başlıklı haberle öğrendi. Ardından elbette yayın yasağı geldi.

Derken, TBMM'de komisyon krizi yaşandı. Zira çocuklara yönelik istismar olaylarının araştırılması için araştırma komisyonu kurulması teklifine muhalefet partileri hep birlikte onay verirken AK Parti karşı çıkıyordu. Kamuoyu ve sosyal medya baskısıyla ertesi gün teklif kabul edildi.

Dava dosyasında suç tarihinin 2012'de başladığı ve 2015 yılına kadar kesintisiz olarak devam ettiği görülüyor. Dolayısıyla Karaman'da bırakın yurtların içini, hiçbir yerde, bu taciz ve tecavüz vakalarından haberdar olunmaması söz konusu değil. Peki, herkes niye sustu? Burcu Karakaş'ın psikolog Cemre Soysal'la yaptığı söyleşi bu nedenleri alabildiğine ortaya koyuyor: "İstismarın büyük çoğunluğu aile

inden ya da aileni yakın tanıdıklarından oluyor. Bu durum toplumsal bir vaka olarak gözlemlenmeli. O aile sadece bireysel karar vererek sessiz kalmayı tercih etmiyor. Toplumda da istismara uğramış olan kişinin dışlanması söz konusu olduğu için aile çocuğunu korumak adına sessiz kalmayı tercih edebiliyor. 'Elâlem ne der' diye düşünüyor aileler. Bir diğer sessiz kalma sebebi de ailedeki bütün dinamiklerin yerinden oynayacak olması. Konuyu açmazlarsa zaman içinde unutulacağını, konunun kapanacağını düşünen aile de oldukça fazla."

İşte işin özü burada saklı. Yeteri kadar zaman olmamış gibi yaparsan, yaşananlar unutulur gider... Ne büyük bir aldaniş bu. Edilen hiçbir kötülük unutulmaz oysa. Havadaki moleküllere dağılır, taşların sert yüzeyine kazınır ve gün gelir toplumun ortak bilinçaltından hortlar.

Hatırlayalım ve asla unutmayalım; Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu, konuya ilişkin açıklamasında "Buna bir kere rastlanmış olması, hizmetleriyle ön plana çıkmış bir kurumumuzu karalamak için gerekçe olamaz. Biz Ensar Vakfı'nı da tanıyoruz, hizmetlerini de takdir ediyoruz" demişti.

HDP milletvekili Filiz Kerestecioğlu ise Meclis'te yaptığı basın toplantısında savcılık tarafından getirilen yayın yasağına değinmiş ve "Öncelikli olarak çocukların üstün yararı yerine vakıfları gözeten bu karar, himaye edilmek istenenin çocuklar mı, yoksa sorumlu kurum ve vakıflar mı olduğuna dair ciddi şüphe yarattı. Ne yazık ki herkes, hükümet veya hükümetin yakın olduğu kişilerle ilgili eleştiride bulunmak dahi 'suç olduğundan' tarafgirlikle vakfın sorumluluğundan örtbas edileceğini düşünmeye başladı" demişti.

Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun zanlıya ilişkin tekillik vurgusu, bu örtbas endişesini artırır nitelikle: "Çocuklarımıza yönelik istismara karşı bu canı sapığın hak ettiği ceza ne yazık ki ceza hukukumuzda yok. Ama tüm milletimiz emin olsun ki bu caniyeye gereken cezanın verilmesi için bu davanın, bu çocukların hukukunun takipçisi olacağız."

Münferit örtüsünü kaldırdığımızda bastırduğumuz travmalarla yüzleşiriz. Ve ancak ondan sonra hakiki bir değişiklik bekleyebiliriz. Buna da en çok devletin ve iktidarın ihtiyacı var.